

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pk.I.20.461/2019/2. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Markót Imre ügyvéd által képviselt **Stummer Attila** kérelmezőnek a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Területi Választási Bizottság 2019. szeptember 26. napján kelt 43/2019. (IX.26.) TVB számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálat iránti kérelme alapján indult nemperes eljárásban meghozta a következő

V É G Z É S T :

A bíróság a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Területi Választási Bizottság 43/2019. (IX.23.) TVB számú határozatát **helybenhagyja**.

Kötelezi a kérelmezőt, fizessen meg az állami adóhatóság felhívására a Magyar Államnak 10.000,- (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A (település neve)-i Helyi Választási Bizottság (továbbiakban: HVB) a 2019. szeptember hó 20. napján kelt 83/2019. (IX.20.) HVB számú határozatában (magánszemély neve) magánszemély kifogásának részben helyt adott, és megállapította, hogy a (település neve), (utca 1, házsám) alatti, az (utca 1) és az (utca 2) kereszteződésében, továbbá az (utca 1) és az (utca 3) kereszteződésében lévő villanyoszlopokon elhelyezett választási kampányeszköz (plakát) kihelyezése a tulajdonos hozzájárulása nélkül történt, amellyel sérült a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (továbbiakban: Ve.) 144. § (4) bekezdés a) pontja. Kötelezte Stummer Attila független jelöltet, hogy a határozat jogerőre emelkedését követően haladéktalanul távolítsa el a jogszabálysértően kihelyezett kampányeszközöket azzal, hogy ha e kötelezettségének nem tesz eleget, a helyi választási iroda a jelölt költségére hajtja végre a határozatban foglaltakat.

A HVB határozata ellen Stummer Attila független jelölt (továbbiakban: kérelmező) fellebbezést terjesztett elő a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Területi Választási Bizottsághoz (továbbiakban: TVB). A 2019. szeptember hó 23. napján küldött elektronikus leveleiben – egyebek mellett – sérelmezte, hogy a HVB nem győződött meg a bejelentő által előadottak valóságtartalmáról, nem kért hivatalos állásfoglalást az erre jogosult cégtől, kreált fényképek alapján döntött, a helyszínt nem tekintette meg. Állította, a kifogást tévő által megjelölt villanyoszlopokon a sérelmezett plakátokon kívül másik jelölő szervezet által támogatott jelöltek, és egy független jelölt plakátja is elhelyezésre került, s miután a bizottság csak egyes személyekkel kapcsolatban hozott döntést, nem tekinthető függetlennek, elfogulatlanak. Kifogásolta továbbá, hogy vele péntek délután munkaidőn túl közöltek olyan határnapot, ami minden jogszabályt mellőz, gyakorlatilag semmilyen nyitvaálló határidőt nem hagy. Mellékletként megküldte a (cég 1), mint tulajdonos által megküldött állásfoglalást, a (cég 2)

ajánlatát a jelöltek részére, illetőleg a megrendelést, melyek a kampányplakátok kihelyezésének jogszerűségét bizonyítják. Fellebbezésében lafcímét és személyi azonosítóját nem tüntette fel. A TVB a 2019. szeptember 26. napján kelt 43/2019. (IX.26.) számú határozatával a kérelmező fellebbezését érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Döntését – a Ve. 224. § (3) bekezdésében és 231. § (1) bekezdésében foglaltakra utalva - azzal indokolta, hogy a kérelmező a lafcímét és személyi azonosítóját nem adta meg a fellebbezésében.

A kérelmező a TVB határozatra ellen a törvényes határidő alatt jogi képviselője útján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben – jogorvoslati kérelme tartalmát tekintve - a TVB határozatának a megváltoztatásával a 2019. szeptember 23. napján 13 óra 14 perckor, illetve 15 óra 43 perckor elektronikus levél formájában benyújtott, a HVB határozatával szembeni fellebbezése érdemi elbírálását, és annak alapján a HVB határozatának megváltoztatását, (magánszemély neve) kifogásának elutasítását kérte. Álláspontja szerint a HVB tévesen kezelte a 2019. szeptember 23. napján 13 óra 14 perckor, illetve 15 óra 43 perckor elektronikus levél formájában benyújtott beadványát, mert azokat nem fellebbezésként kellett volna értelmezni, hanem kifogásként. Hangsúlyozta, több jogszabály is kifejezetten kimondja, hogy a beadványokat a tartalmuk szerint és nem az elnevezésük alapján kell elbírálni. Kiemelte, beadványait nem nevezte el, azokat a HVB önkényesen kezelte fellebbezésként, azt kifogásként kellett volna értékelni és akként továbbítani a TVB részére. Sérrelmezte, hogy az érdemi vizsgálat nélküli elutasítás megfosztotta a jogorvoslati jogától, mert ha kifogásként értékelték volna beadványait, akkor más álláspontra jutott volna a kifogás elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező választási bizottság. Érvelése szerint mindezzel sérült a Ve. 208. §-ában foglalt kifogás benyújtásához kapcsolódó joga.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Ve. előírja a bírósági felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmi elemeit (224. §) és megszabja az érdemi vizsgálat nélküli elutasítás eseteit (231. §), amelyre tekintettel nem mellőzhető a szükségképpen formai és tartalmi elemek meglétének vizsgálata. Az ítéletábra megállapította, hogy az előterjesztett felülvizsgálati kérelem a Ve-ben előírt formai feltételeknek megfelel.

A Ve. 231. § (1) bekezdés d) pontja szerint a bírósági felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani, ha az nem tartalmazza a 224. § (3) bekezdésében foglaltakat. Ez a rendelkezés rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelmet jogszabálysértésre hivatkozással (a) pont), illetőleg a választási bizottság mérlegelési jogkörben okozott határozata ellen (b) pont), lehet benyújtani

A kérelmező a Ve. 224. § (3) bekezdés a) pontja szerinti konkrét jogszabálysértésként azt jelölte meg, hogy a HVB határozatának kézhezvételét követően 2019. szeptember 23. napján elektronikus levél formájában elküldött beadványát a HVB tévesen értelmezte tartalma alapján jogorvoslati kérelemnek (fellebbezésnek), az valójában kifogás volt és azt akként kellett volna elbírálni.

Az ítéletábra egyetért a felülvizsgálati kérelem előterjesztőjével abban, hogy a beadványokat a választási eljárás során sem az elnevezésük, hanem a tartalmuk szerint kell elbírálni (Ve. 228. § (2) bekezdés; Kp. 2. § (4) bekezdés). Ez a jogelv azonban a kérelmező által előterjesztett felülvizsgálati kérelem esetén is alkalmazandó. A kérelmező által előterjesztett felülvizsgálati kérelem preambuluma – kérelmi része – és annak a Ve. 223. § (3) bekezdés a) pontja szerinti indokolása ellentétben álló. A kérelmező felülvizsgálati kérelme kifejezetten a TVB határozatának megváltoztatását azon okból kérte, hogy a plakát (kampányeszköz) kihelyezése

során nem sértette meg a Ve. 144. § (4) bekezdés a) pontját. Ezzel szemben a Ve. 223. § (3) bekezdés a) pontja szerint jogszabálysértésként arra hivatkozott, hogy a HVB jogsértést követett el, mert a 2019. 09. 23-i e-mailek tartalmuk szerint kifogások, nem pedig a HVB határozat elleni fellebbezés.

Utóbbi kapcsán elsődlegesen az ítéletábla azt jegyzi meg, hogy a felülvizsgálat tárgya a másodfokú eljárás során hozott TVB határozat felülvizsgálati kérelmet előterjesztő által a Ve. 223. § (3) bekezdés a) és b) pontja szerinti okból történő felülvizsgálata. Másfelől az ítéletábla hangsúlyozza, hogy az iratok között elfekvő, a kérelmező által a jegyzőnek küldött 2019. 09. 23-i e-mailekben kifejezetten a HVB határozatot sérelmezte, amikor kifejtette, hogy a döntés meghozatala során a kifogás elbírálásakor a választási bizottság nem kért hivatalos állásfoglalást, a helyszínt nem tekintette meg, elfogult volt, nem győződött meg a kifogás valóságtartalmáról, illetőleg mellékleteket csatolt annak bizonyítására, hogy a kifogásban sérelmezett plakátok jogszerűen kerültek kihelyezésre.

Mindezek a HVB határozatának érdemi vitatását (sérelmezését) jelentik, így az tartalma szerint fellebbezés. Megjegyzi az ítéletábla, hogy az – a felülvizsgálati kérelem hivatkozása ellenére – nem is lehet a Ve. 208. §-a szerinti kifogás, mert az e-mailekben nem a választásra irányuló jogszabály, illetve a választás és a választási alapelvek megsértésére történt hivatkozás, hanem kifejezetten a helyi választási bizottság határozatának rá vonatkozó érdemi döntését sérelmezte a kérelmező.

Mindebből következően helyesen járt el a HVB, amikor a 2009. 09. 23-i – egyébként törvényes határidőben előterjesztett – e-maileket fellebbezésnek tekintette és azt elbírálás végett a TVB-hez megküldte.

A TVB érdemi vizsgálat nélkül utasította el a fellebbezést annak alaki hiányosságai miatt, amelyek fennálltát a kérelmező a felülvizsgálati kérelmében nem vitatatta.

Mindezek alapján a TVB határozata megfelel a Ve. rendelkezéseinek, annak felülvizsgálati kérelem szerinti okból történő megváltoztatására törvényes lehetőség nincs. Ezért a felülvizsgálati kérelem alaptalanságára tekintettel az ítéletábla a TVB határozatát helybenhagyta [Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja].

Az ítéletábla a kérelmezőt jogorvoslati kérelme eredménytelenségére figyelemmel kötelezte a az ügyben irányadó tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt - az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 45/A. § (5) bekezdése szerint megállapított mértékű - eljárási illeték megfizetésére a Ve. 228. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 35. § (1) bekezdése, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján.

A végzés ellen a Ve. 232. § (5) bekezdése alapján további jogorvoslatnak helye nincs.

Szeged, 2019. szeptember 30.

Dr. Szeghő Katalin
a tanács elnöke

Dr. Béri András
előadó bíró

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla
táblabíró